

Germanes per sempre

Un dia assolellat de primavera, la Tanit, de vuit anys, i la seva germana petita Isona, de 6, es preparaven per a una nova aventura. Vivien en un petit poble envoltat de boscos misteriosos i camps verds. Les dues germanes sempre somiaven en explorar aquest boscos i camps. Tot i que la Tanit era més gran i sovint es considerava la protectora de la Isona, sabia que també aprenia molt de la seva germana petita.

«Avui anirem a buscar el Llibre dels Secrets al bosc encantat!» va dir la Tanit emocionada, mentre es posava la seva motxilla. «Ens han dit que qui troba aquest llibre aprèn la lliçó més important del món.»

La Isona, amb els seus ulls brillants de curiositat, va somriure i va dir: «Jo estic preparada! Però Tanit, promets no deixar-me sola?»

La Tanit la va mirar i li va dir: «Prometo que estarem sempre juntes, passi el que passi.»

Les dues germanes van endinsar-se al bosc. Els arbres eren grans i les fulles feien un murmuri suau amb el vent. A mesura que caminaven, es trobaven amb animals simpàtics, com un esquirol que els guiava saltant de branca en branca. Tot anava bé fins que van

arribar a un pont vell fet de corda que travessava un riu profund.

«Jo puc creuar fàcilment,» va dir la Tanit, fent un pas endavant. Però la Isona va mirar el pont amb por.

«Tanit, tinc por! I si el pont es trenca?», va dir la Isona amb la veu tremolosa.

La Tanit es va aturar, pensant en què fer. En aquell moment, va recordar que no es tractava de ser la germana gran i valenta, sinó de ser-hi per a la seva germana, sempre. Va tornar cap a la Isona i va agafar-li la mà amb fermesa.

«Jo també tinc una mica de por, però si ho fem juntes, sé que podem creuar,» li va dir amb un somriure dolç.

A poc a poc, les dues germanes van travessar el pont, agafades de la mà i confiant l'una en l'altra. Un cop a l'altra banda, van riure d'alegria. «Ho hem fet! Juntes som invencibles!» va exclamar la Isona.

Més endavant, van trobar una cova brillant. Allà dins, sobre una pedra, hi havia un llibre vell i misteriós: el Llibre dels Secrets. La Tanit el va obrir amb cura i va llegir la primera pàgina: «El secret més gran és aquest: mai estàs sola quan tens algú que t'estima i amb qui pots comptar.»

La Tanit i la Isona es van mirar i es van abraçar fort. «Aquest és el nostre secret!» va dir la Isona rient.

Des d'aquell dia, les dues germanes van aprendre que, malgrat les seves diferències o pors, sempre podien confiar l'una en l'altra. I així van continuar vivint noves aventures, sabent que junts podrien superar qualsevol obstacle.